16 | יום א' 12 בפברואר 2012 י"ט בשבט תשע"ב | TheMarker
חדשות
www.TheMarker.com

המדינה לבג"ץ: לא ויתרנו על הזכות לגבות מס רווחי יתר מכיל

בלעדי בתשובה לעתירה של אדם טבע ודין, טענה המדינה כי ההסדר עם כיל סביר ואינו פוגע באופן מהותי בזכויות הציבור. המדינה לא פירטה כיצד חישבה את חלקה ברווחי כיל, ואמרה כי תספק הסברים במקרה הצורך

דנה עבצ'ניק, אדם טבע ודין

נאת **אורה קורן**

המדינה לא ויתרה על זכותה לקבוע בחקיקה שיעור של מס רווחי יתר שתגבה ממכל מכרז בריית האשלג מים המלח, בדומה לחקיקה על רווחי חברות הגז – כך נאמר בתשובת המדינה לבג"ץ בעניין העתירה שהגישו נגדה אדם טבע ודין והתנועה לאיכות השלטון. העתירה עוסקת בהסדרים עם כיל בעניין התמלוגים למדינה והצפת כרי המלון לתוך ים המלח.

עם זאת, המדינה הבהירה כי "לעת הזאת" לא תיזום מהלך כזה ולא תתמוך בו אם יעלה בחקיקה עצמאית בכנסת.

על פי התשובה לבג"ץ, טווח הזמן קשור בנגזרים עם כיל להסדרת חבות המס שלה למדינה. המנגנים החלו לפני יותר משנה ועדיין רחוקים מסיום. הם החלו לאחר שהממשלה שללה מכיל חבות מס בכ-400 מיליון שקל בסגנ. שלטענתה לא מגיעות לה. מאחר שכיל יכולה למשוך את המנגים להסדרת חבות המס, הודיעה הממשלה לבג"ץ כי בנסיבות מסוימות ניתן יהיה לדחן בחקיקה שתקבע את חלק המדינה ברווחי כיל, גם אם לא תושג הסכמה בעניין חבות המס.

לפי תשובת המדינה, "העובדה שקיימת כיום אי ודאות מסוימת, שנעוצה בתיקון החוק לעידוד השקעות הון ובחליכי הבוררות התלויים ועומדים, מהווה שעם סביר שלא ליזום שינויים לעת הזאת במדיניות הפיסקלית בעניין כריית המצבים מים המלח.

"יוצא שהמדינה לא ויתרה על זכותה ליזום חליכי חקיקה לשם הטלת מס על פעילותה של מפעלי ים המלח (מי"ח), תביה בת של כיל, אלא לכל היותר הסכימה לדחות את נקודת הבדיקה של הסנגי. יודגש, כי חלוף הזמן כשלעצמו עשוי להיות שיקול שעשוי להישקל בעתיד על ידי הממשלה, כשעם המצדיק את בחינת שינוי המדיניות".

לפי הבנות כיל והמדינה כיל תמכן 80% מעלות קציר המלח מקרקעית הבריכה שבבעלותה. עלות הכריה מוערכת ב-3.8 מיליארד שקל עד 2030, מתוך סיום הזיכיון של כיל למכירת מחצבים מים המלח. מסכום זה תשלם המדינה 760 מיליון שקל, ואם יהיו הר"נות, עוד 180 מיליון שקל לכל היותר.

המדינה ציינה כי כיל תמכן למעשה 90% מהקציר, מאחר שהעניקה בעבר ליהודים למשלה בסך 30 מיליון דולר, שנועדו להנגות על בתי המלון שבצפה. עם זאת, המדינה לא קיזזה מהסכום המגיע (377 מיליון שקל) את השקעותיה בהנגה על בתי המלון, ולא הסבירה כיצד תשכ היזיון, אחרי שלטענתה, החישוב של כיל היה כמעט כפול עור קיבע הסכם כי כיל תשלם תמלוגים של 10% מהכנסותיה מעל מכירות של 5.1 מיליון טונה בשנה. עבור השנים 2010-2011 תשלם 10% על מכירות מעל 3 מיליון טונה בשנה.

על פי עתירת אדם טבע ודין, שיעור התמלוגים מכיל נמוך במיוחד. בעתירה נטען כי לא היה מקום להבר בין הסדר קציר המלח לתמלוגים, וכי המנגים בין הצדדים לא היו שקופים לגורמים הנוגעים בדבר ולציבור. לראיה, הממשלה אישרה רק הסכם עקרונות, בעוד שההסכם המפורט לא פורסם כלל. האגודה דרשה מבית המשפט להוציא צו ביניים שימנע את מימוש ההסכם, לחייב את משרד האוצר לשנות את מדיניותו כך שהלקה של המדינה יגדל, ולהציג את המתווה הנרש להערות הציבור. המדינה אישרה כי ההסכם המפורט כלל לא נמתב, וכי יימתב לאחר שיאושר הסכם העקרונות. ההסכם אושר בממשלה ובכיל.

על פי הזיכיון שניתן לכיל במועד המשיטה בשנות ה-90, המדינה רשאית להעלות את התמלוגים מ-5% מהמכירות בניכוי הוצאות מסוימות ל-10%, אלא, שב-95' קיבלה כיל מכתב משרי האוצר והמ"מ, שבו התחייבו לא להעלות את התמלוגים עד 2010. כיל, מצדה, התחייבה לא לדחוש מהמדינה לממן עבודה תשתיות הובלה. המדינה העירה בתשובתה הנוכחית כי "לא ברור מה עלותו הכלכלית של הויתור האמור של מי"ח, ביחן שכבר כיום עומדות לרשותה תשתיות, שלפי דו"חות"ה מאפשרות לה לשוק את מוצריה בצורה יעילה".

המדינה אישרה כי לפי היוען המשפטי לממשלה, אפשר להסדיר בחקיקה ראשית את חלקה של כיל במימון קציר המלח, אולם כדאי להגיע להבנות עם החברה. כמו כן, אפשר לשקול חקיקה שתעמיל על כיל מס רווחי יתר לגבי האשלג, אך ברחן בממשלה תמך נגיד הרעיון המשפטי לממשלה במתווה הפשרה שרשם.

לעניין הדיון המשולב בתמלוגים ובקציר המלח טענה המדינה שניתוק הסוגיות הוא סביר, כפי שבירה הבר ביניהן. עם זאת, הסיכון שלא יושג הסדר מוסכם עם כיל הבריע לטובת הזיקה ביניהן.

על פי פירוט שהגיע ל-TheMarker מהרחן שנערך בנושא בממשלה, האוצר לא הציג נתונים מסודרים של חלק המדינה מהכנסות כיל, וראש הממשלה ביקש מקגריל לצאת עם אנשי האוצר ולתוור עם תשובה מדויקת, אך לא התקבלה תשובה. גם בתשובת המדינה לבג"ץ אין פירוט של חלק המדינה ונכתב כי אם ימצא שיש צורך בכך, ניתן יהיה לספק הסברים בנושא.

לפי המדינה, ההסכם מטיב עם הציבור משמעותית. העלאת שיעור התמלוגים תביא להכנסות של 175 מיליון שקל בשנה למדינה, שהם 1.772 מיליארד שקל עד 2030. המדינה טוענת כי התחרון הזה שכיל הסכימה להעלאה ללא דיון משפטי.

המדינה אישרה כי ההסכם הוא פשרה כלכלית, אך היא סבירה. כיל עשויה למנת מנכונותה להגדיל את התמלוגים ל-10%, אם הממשלה תחליט לשנות את נוסה התמלוגים בחקיקה.

המדינה ביקשה לדחות את העתירה לצד בינים ולחייב את אדם טבע ודין בהוצאות משפט.

ההסכם עם כיל: המדינה עונה לטענות אדם טבע ודין
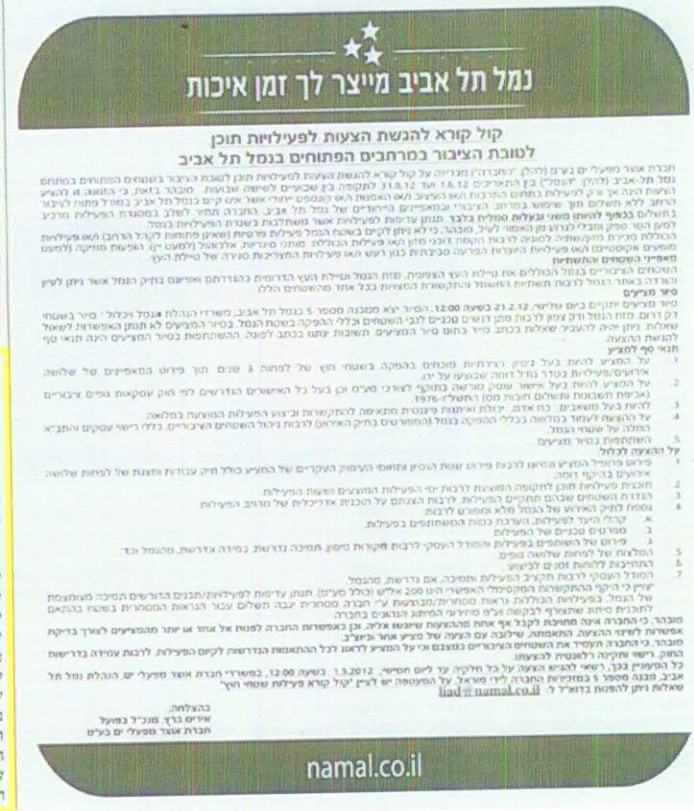
אדם טבע ודין		המדינה
1 שיעור התמלוגים מכיל נחשב נמוך במיוחד		1 המתווה המוסכם סביר לחלוטין ומטיב עם הציבור
2 החיבור בין הסדר קציר המלח לתמלוגים – שגוי		2 החלטת המדינה לחבר בין קציר המלח לתמלוגים סבירה, והעלתה את הסיכוי להסכם
3 המגעים בין הצדדים לא נעשו בשקיפות – כלפי הממשלה וכלפי הציבור		3 הממשלה קיבלה החלטה על בסיס תשתית עובדתית מהימנה